

Trăiască 23 August, ziua eliberării României de sub jugul fascist, cea mai mare sărbătoare națională a poporului român!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Steagul roșu

Organ al Comitetului raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului popular raional

nr. XI (XVI) Nr. 3068

Sâmbătă 22 august 1959

6 pag. 20 bani

ELIBERAREA

Ai măcinat sub grelele șenile
Al zvasticeii cîrlig de putregal,
Adus-ai tu seninul zilei
Peste al țării mele dulce plat.

Te-ntimpinară ai mei cu pline și cu sare —
Copii cu flori în cale ieștu-ți-au rizind.
Tu ai venit aieva, visată — Eliberare
Și-al libertății soare a răsărit zimbînd.

R. SELEJAN

ȘFITIC IOAN
miner șef de brigadă
mina Lupeni

ZBORA CONSTANTIN
mecanic
Complexul C.F.R. Petroșani

RUICAN EUGENIA
depanătoare
Filatura Lupeni

CONSTANTINESCU ILIE
prorectorul Institutului
de mine Petroșani

CODREA GHEORGHE
miner șef de brigadă
mina Aninoasa

PARASCHIVA TUDOR
fotbalist
maestru al sportului

POPESCU IOAN
șeful serviciului tehnic
al C.C.V.J.

CADARU IOAN
malstru energetician
C. T. Paroșeni

VATAFU GHEORGHE
miner
mina Uricani

MAIORESCU VICTOR
medic la Spitalul unificat
din Petroșani

Schimburi de onoare

LUPENI

În ultimele 4 zile declarate zile de producție mărită minierii din Lupeni au extras peste plan mai bine de 1200 tone de cărbune cocsificabil. Frontaliștii din sectorul III au trimis la ziua în aceste zile aproape 1350 tone de cărbune peste plan. Minierii sectorului II și-au întrecut cu 110 tone de cărbune sarcinile ultimelor 4 zile. Succese de seamă au obținut și minierii celorlalte sectoare ale minei.

URICANI

În ziua schimburilor de onoare în cinstea mării sărbători minierii din cea mai tânără mină a bazinului au extras peste sarcinile zilnice planificate 126 tone de cărbune. Brigăzile conduse de Teodorescu Stancu, Lungu Boris, Uliu Gheorghe și-au depășit planul cu 25—41 tone de cărbune.

PETRILA

La sfîrșitul zilei de muncă în care minierii de la Petrila au lucrat în schimburi de onoare rezultatele s-au dovedit mai bune ca în alte zile. Din abatajele minei s-au trimis la preparație însemnate cantități de cărbune peste plan. Minierii sectorului II și-au întrecut planul cu 97 tone de cărbune iar cei din sectorul IV au extras peste sarcina zilnică 40 tone de cărbune.

DEPOUL C. F. R. PETROȘANI

Două zile de muncă au închinat ceferiștii depoului C.F.R. Petroșani, schimburilor de onoare în cinstea lui 23 August. În aceste zile, echipa de locomotivă condusă de Gostian Ladislau a economisit 1500 kg. combustibil convențional, iar cea condusă de Crișan Iosif a economisit 1300 kg. combustibil. Pe depou s-a obținut o economie de peste 12.000 kg. combustibil convențional.

A 15-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII PATRIEI

August, lună în care natura pășește în prag de toamnă. Pentru poporul nostru, numele lui August e însă legat de cea mai luminoasă perioadă, de primăvara vieții sale ai cărei zori plini de măreție s-au ivit acum 15 ani, la 23 August 1944.

Cincisprezece ani s-au scurs de atunci, dar amintirea evenimentelor glorioase care au marcat în istoria poporului nostru o cotitură hotărîtoare, de la moarte la viață, de la ruină la înflorire, de la robie la libertate, va rămîne veșnic vie, mereu dă tătoare de forță și încredere în viitorul spre care pășim. Acum 15 ani forțele patriotice conduse și organizate de Partidul Comunist, au întărit în condițiile victoriilor hotărîtoare ale eroicelor armate sovietice, insurecția armată de la 23 August 1944. Acest act măreț a marcat începutul revoluției populare care a dus, pentru prima oară în istoria țării noastre, la cucerirea adevăratei suveranități și independențe naționale. În memoria poporului nostru s-au încrustat cu litere de aur amintirea luptelor glorioase ale forțelor patriotice populare, soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, care sub conducerea partidului au răsturnat dictatura militară-fascistă, au eliberat țara de sub călcîiul ocupației hitleriste, deschizînd întregului popor posibilitatea de a se elibera de sălbatica asupra și exploatare burghezo-moșierească, de a păși spre țelul luminos al socialismului.

Nu există perioadă în istoria poporului nostru care să fie atât de bogată în fapte, în victorii, ca cea care a trecut de la eliberarea țării. Imediat după eliberare, armata noastră a întors armele împotriva adevăratului său dușman, dînd numeroase jertfe alături de armata sovietică în

lupta eroică împotriva Germaniei hitleriste pînă la victoria finală. Luptînd alături de ostașii sovietici, ostașii romîni au săvîrșit fapte de arme eroice. În lupta împotriva dușmanului comun s-a cimentat marea și indestructibilă prietenie dintre poporul român și poporul sovietic eliberator. În inima poporului nostru trăește veșnic vie recunoștința fierbîntă față de poporul primului stat socialist din lume, ai cărui fii și-au vărsat sîngele pentru eliberarea Romîniei de sub jugul fascist.

Insetat de libertate, poporul nostru a zdrobit încercările disperate ale reacțiunii de a-l ține ne mai departe sub exploatare și asupra. Pe rînd au fost măturate guvernele cu majoritate reacționară ale lui Sănătescu și Rădescu; masele populare conduse de partid au luptat hotărît pentru exproprierea moșierilor și împroprietărirea țăranilor. În lupta pentru împărțirea pămîntului moșieresc s-a încheat pu ternic alianța clasei muncitoare cu țăranimea muncitoare, forță pe care se sprijină toate cuceririle poporului nostru. Răsturnînd odioasa monarhie, oamenii muncii din patria noastră au cucerit, într-un termen istoricește scurt, întreaga putere politică deschizîndu-și drum larg spre victoria construcției socialiste.

Privind drumul parcurs de la eliberare, inimile tuturor oamenilor simpli se umplu de mîndrie patriotică. Vechea Romînie, cu bogățiile prădalnic jefuite de capitaliști și moșieri în cîrdășie cu marile monopoluri imperia-liste, cu un popor sărac în țară bogată, sortit întunericii, bolilor și mizeriei, vechea Romînie „eminamente agricolă” — țară a plugului de lemn și a înapoierii economice, a rămas pentru totdeauna de domeniul trecutului.

(Continuare în pag. 4-a)

MICHIEV GHEORGHE
miner, șef de brigadă
mina Petrila

COVACI ALEXANDRU
sudor
U.R.U.M.P.

DROB GHEORGHE
miner șef de brigadă
mina Vulcan

S-AU DESCHIS PORTILE

Institutul de mine din Petroșani

...Au sunat timid, la poarta mare a cetății științei, 59 de copii. Erau curioși să cunoască tainele curții și ale cetății atât de neprimitoare pînă atunci și care ascundea comoara culturii. Marele străjer al istoriei a înălțat în acel an de neuitat zăvoarele și le-a făcut un semn primitor, să intre. Și micuții au rămas uimiți la priveliștea înălțată a ochilor. Parcă-i văd și acum.

...ii cunosc pe toți. Cel micuț și sfios e Ionel Dumitraș, fiul unui miner din Aninoasa. Născuștii aceleiași dorinți ca și semenii săi Rodica Veres, Aron Hogman, Viorel Susan, Aurel Dan, ai căror părinți mineri n-au intrat pe cînd erau mici pe porțile cetății de lumină. Alături de ei stau fiii de meseriași și țărani muncitori veniți din satele înconjurătoare să bată la poarta științei și culturii. Au bătut atunci cu sfială și Gheorghe Stroia, și Nicolae Lupu, Gheorghe Drăgănescu, Petru Bota, și polonezul Wilhelm Kees, și maghiarii Ana Makkai, și Rozalia Thaler, și orfani ca Gheorghe Șimon... și, tuturor li s-a deschis poarta... S-au așezat în bănci romini și maghiari, fii de miner și fii de țaran alături și-au început să perceapă tainele comorii ascunse alăturea veacuri în sir ochilor celor obidiți și trudiți.

...lată-i în 1948... Acum stau în bănci băieți și fete, au drepturi egale la învățătură.

Învăță într-o școală mixtă. Dar nu e singura. Sînt în centrele populate ale Văii Jiului 31 de școli elementare care și-au deschis porțile pentru 4.423 fii ai oamenilor muncii. Cei 59 intrați în 1944 la liceul din Petroșani, în 1948 se încadrează în Uniunea Tineretului Muncitor. Acum își dau seama de drumul luminos ce li s-a deschis. Se string în rânduri alături de sute de alți tineri muncitori din uzine și mine și pornesc cîntînd pe șantierul Bumbăști-Livezeni. În 1950 în școala lor intră 495 copii și 41 de profesori, iar în întreaga Vale a Jiului sînt deschise porțile la 35 unități școlare pentru 5.763 elevi și 296 învățători și profesori. 874 copii mai mici intră împreună cu 27 educatoare pe porțile a 19 unități preșcolare.

...Cei 59, care deschisese în 1944 pentru prima dată porțile școlii noi sînt mari. Nu mai sînt sfioși și nu se tem de greutatea. Bai cu încredere la alte porți. Și li se deschid porțile Institutului de mine din Petroșani, ale Universității „C. I. Parhon” din București și ale celei din Cluj, ale tuturor celor 95 facultăți din țară. Distanța i-a despărțit pentru 4-5 ani pentru ca apoi să-i apropie din nou pe drumuri bătătorite și mult mai luminoase. Astăzi îi văd din nou: 26 sînt ingineri, 13 profesori, 3 asistenți în învățămîntul superior, unul medic, unul arhitect, iar restul

tehnicieni, funcționari și unele fete casnice — mame. Lucrează în uzine, fabrici și mine crescute odată cu ei: Nicorici Nicolae e directorul exploatarei miniere Petrila, avînd printre ingineri cîțiva colegi din 1944; Rodica Veres e alături de colegul și soțul ei Imi Kaba, inginer la Uzina Cocso-chimică din Hunedoara; Wilhelm Kees e asistent la I.M.P.; Ileana Iancu profesoară la liceul din Lonea; Gheorghe Șimo inginer. Majoritatea — 28 — s-au întors în Valea Jiului pentru a răspîndi la rîndul lor flacăra științei și culturii. Ei văd acum în școala din care au plecat, 650 copii și 50 de cadre didactice, iar întreaga Valea Jiului numără aproape 10.000 elevi care au intrat în anul școlar precedent pe porțile a 24 școli de 4 ani, 14 de 7 ani și 4 școli medii de 11 ani. Ei pot număra de asemenea 1.560 copii de vîrstă preșcolară care au intrat pe porțile a 27 unități preșcolare. 410 cadre didactice s-au ocupat de educația tuturor. Cel 59 care privesc azi aceste mărețe înfăptuiri sînt fericiți. Ei sînt oameni harnici și hotărîți. Mulți sînt comuniști. În fața lor, ca și a miilor de fii ai oamenilor muncii din Valea Jiului, din întreaga țară, stau porțile deschise spre cele mai înalte aspirații. Sînt porți deschise de 23 August, spre lumina științei și culturii, spre socialism...

FL. MAN

VERSURI
PATRIA

În fiecare clipă tu patria mea ești
Puterea care-mi poartă prin viață pașii-n goană,
Mirajul țării seamăn al primelor povești
Și prima mîngiere a miinilor de mamă.

Limanul către care atitea visuri zbor
Și-atitea visuri pleacă iubirea să-ți aducă.
Ești gîndul ce vibrează în fiecare fior
Și tainica chemare a dorului de ducă.

Mă cheamă munții zării cu voaluri azurii
Și norii tăi mă cheamă aducători de ploaie
Mă cheamă luna plină a veghilor tîrzii
Și freacăta trezirii din zorii de vîpăi.

Și omul, uriașul și înțeleptul om
Cu brațele călîte în flăcările muncii
Mă cheamă scînteierea gîndirii lui de gnom
Și leagănele-n care își zămislește pruncii.

Cînd văd cum se ridică spre-nalturi ca un gînd
Din adîncime, fumul materiei supuse
Și cum îți torc poeme uzinele-adîrînd
Pămîntul și cu cerul pe mari și negre fuse.

Mă-nțreb de se mai află cuvinte să te cînt
Și flămuri de imagini să-ți mai aștern în cale,
Doar un poet te poate slăvi cu un cuvînt
Și-acela e partidul renașterii tale.

Prin el te sînt întreagă și inima-mi prin el
Cu largi cadențe cheamă spre tine viitorul
Sînt doar un glas și-o mie ca mine sînt la fel
Și mai presus de mine te cîntă azi poporul!

ION PETRACHE

FLACĂRĂ PE COMOARĂ

Nimic nu mi-i străin în astă țară
Și de nimic străin nu sînt și eu,
Nici chiar de șoimul care-n ceruri zboară
Și nici de peștele din fund de elesteu.

Că din Oradea pînă-n vechea Tulce
Sortit le-a fost acestor pași ai mei
Făptura în tot locul să și-o culce
În lut, în ierburi, în cărbuni, în stel.

Ca smeele ce din copilărie
Mai flutură-aniate-n pomii și azi
Privirile-mi ultate-s pe-o cîmple
Sau rătăcesc prin cetina de brazii

Iar inima, mereu sporit tezaur,
— Cu cît împart cu-atîta e mai plin —
Oricare drum l-a presărat cu aur
Drept semn că-n veci pe-acolo-am să revin.

Cutreierînd precum albina zarea
Ori unde dă socialismul rod
Am săvîrșit și eu polenizarea
Am arcuit și eu spre el un pod.

Suflarea-nvîpătaei Hunedoare
Mi-a dogorit adesea în obraz
Și într-o iarnă-aceeași răsufare
O regăsi în recele Bicaz.

Și-am scormonit cu munții grei în spate
Adîncu-acestui pămîntesc ocean,
Prea bine știu și piine cum se scoate
Din mina ce se cheamă Bărăgan.

Nimic nu mi-i străin în astă țară
Din înălțimi pînă-ntr-al mării-afund
Sînt flacăra ce joacă pe comoară,
Sînt comunist și pentru tot răspund!

NICULAIIE STOIAN

Valea plingerii de odinioară, astăzi n-o mai recunoști. Locul cocioabelor de lemn l-au luat cîteva mii de apartamente în blocuri noi, locul roabei din abatai l-a luat crașterul, calul orb din subteranul minelor vechi a fost înlocuit cu suțele de cai putere ai locomotivelor electrice. Și viața oamenilor s-a schimbat. De la Cîmpa la Uricani în orice casă de miner ai intra găsești un lucru nou, un aparat de radio, o mobilă nouă, la unii (sînt cîteva sute!) motocicletă. Un amănunt: toate acestea nu sînt din cele mai ieftine. Minerii pentru munca lor rodnică, cîștigă bine. Partidul și guvernul l-a situat în primele rînduri ale muncitorilor patriei.

Sînt multe fapte noi în Valea Jiului. Să răsfoim deci filele bogate ale cronicii acestor ani...

Primăvara lui 1947. Pe meleagurile Jiului, din sus de Lupeni au răsunat lovituri de tirnăcop. Minerii lui Bartha Ludovic, al lui Landfras Iosif și alții au început să înscrie pe harta țării o nouă realizare: mina Uricani. Galetile au înaintat cu repezițiune, tot mai adînc spre bogăția de cărbune. Au început apoi să vină la noua mină Uricani utilaje noi, moderne. Pe inscripțiile multora minerii descifrau literele alfabetului rus. Cine a dat prima tonă de cărbune nu se mai știe. A rămas însă în amintirea celor de aici că ea a ieșit prin vara anului 1949. De atunci și pînă acum, de la Uricani fabricile

și uzinele au primit mult cărbune. În acest an minierii de la Uricani au extras cu aproape 11.600 tone de cărbune mai mult decît prevede planul...

Vulcanul are două istorii. Una întunecată a vremurilor cînd cu mina închisă, era socotit orașul pensionarilor, alta nouă care luminează din ce în ce mai puternic în anii noștri. În toamna anului 1949 o mină de oameni, comuniști încercați, au început aici o muncă grea și de mare răspundere: redeschiderea minei Vulcan. Erau 40 la număr iar apa care trebuia scoasă din mină o evaluaseră la peste 250.000 metri cubi. Cele mai savante calcule socotiseră că trebuie vreo 5 luni de zile pentru a evacua apa din mină. Comuniștii Potoczi Wilhelm, Gros Petru, Mihai Ștefan și ceilalți au hotărît să răstoarne socotelile. Zile întregi n-au părăsit mina lor. După o lună și jumătate în mină n-a mai fost apă... Anul acesta în ziua de 9 aprilie minierii de la Vulcan au extras peste planul zilnic bine de 250 tone de cărbune, în semn de amintire pentru acel 9 aprilie 1951 cînd

sute de mineri au salutat, mulți cu lacrimi în ochi, apariția la gura puțului a primei tone de cărbune. Tot în semn de recunoștință față de partidul nostru care le-a dat dreptul la viață, la fericire, ei raportează acum la 23 August că anul acesta dau de 14,5 ori mai multă producție decît în 1951. Sub soarele libertății a renăscut vechiul Vulcan. Zeci de blocuri, locuite de harnicii lui mineri își înalță semețe acoperișurile roșii...

În anul 1952 de pe băncile Institutului de mine din Petroșani prima promoție de ingineri, mulți dintre ei foști mineri au mers să ajute în producție munca harnicilor mineri. De atunci și pînă azi ingineri ca Pesitz Iosif, Săbău Ion, Lăzărescu Ion, Husti Ștefan sînt alături de mineri, contribuind din plin la dezvoltarea mineritului, la propășirea patriei noastre dragi.

De la Vulcan la Lupeni pînă prin 1952 calea ferată ocolea cu grijă mlaștinile de la Paroșeni. Mai apoi a ocolit zidurile unei mărețe construcții: Centrala Termoelec-

trick Paroșeni — o nouă stea roșie apărută pe harta țării noastre, rod al planului de electrificare, al ajutorului și colaborării cu țara comunistului victorios. În 1955, pe primăvară, sub comanda dispecerului, cuțitele marilor secționare s-au aplecat făcînd contact între uzină și rețelele electrice care de atunci duc energia a sute de mii, milioane de cai putere spre adîncul minelor, spre schelele petrolifere ale Olteniei, spre furnalele Hunedoarei, spre lumina Timișoarei. Steaua roșie din înălțul uzinei strălucește mereu mai puternic răspîndind lumină pînă în depărtări. Anul acesta, prin iunie, Centrala Termoelectrică de la Paroșeni a atins cel mai înalt vîr de producție de cînd se află în funcțiune...

Era prin februarie 1957. La comitetul de partid al minei Aninoasa, comunistul Tucaciuc Mihai expunea o idee a brigăzii sale: — Noi avem acum condiții ca să dăm pentru fiecare post prestat în abatai cîte o tonă de cărbune peste plan — explica el comunistilor adunați acolo. Dacă își vor organiza mai bine mun-

ca și alte brigăzi vor putea lucra și ele ca noi. Inițiativa brigăzii lui Tucaciuc Mihai are un larg ecou. Mai bine de 250 brigăzi de mineri din toate minele Văii Jiului îi urmează exemplul. Rezultatul? La mina Uricani nici o brigadă nu mai este sub plan, la Petrila, la Aninoasa, productivitatea muncii a sporit la peste o tonă pe post. Prin aplicarea pe scară tot mai largă a acestei inițiative de valoare, cît și prin alte măsuri tehnice, minierii Văii Jiului vor îndeplini încă în acest an o importantă sarcină de partid: productivitatea medie pe bazin de o tonă pe post! Începutul l-a făcut Tucaciuc și ortacii săi, acum doi ani.

Filele cronicii vremurilor noi sînt numeroase. Fiecare poartă în sine cîte o nouă realizare. Ca să le trecem pe toate ar trebui mult timp. Ar trebui vorbit despre cele 6000 apartamente în blocuri care, ca niște buchete roșii, se înfîșează în fața de la Lonea și pînă la Uricani. File întregi cuprînd realizările sociale, construcțiile de spitale, cinematografe, cluburi apărute în toate localitățile Văii Jiului. O filă întreagă cuprinde drumul glorios al Teatrului de Stat care în 1956 a împlinit 10 ani de cînd pune la dispoziția minerilor bogățiile culturii.

Sînt multe filele cronicii. Fiecare poartă înscrise cîte o nouă realizare. Sînt din ce în ce mai bogate, așa cum este și viața nouă a Văii Cărbunelui.

GH. DUMITRESCU

SESIUNEA FESTIVA A SFATULUI POPULAR REGIONAL

— EXPUNEREA TOVARĂȘULUI PETRU FURDUI —

Ieri a avut loc la Deva sesiunea festivă a Sfatului popular regional închinată celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

La sesiune au participat deputații Sfatului popular regional și numeroși invitați din întreprinderile miniere ale Văii Jiului, de la Combinatul Siderurgic Hunedoara, I.C.S.H. și din numeroase alte întreprinderi din regiunea noastră.

În aplauzele prelungite ale celor prezenți, în prezidiul sesiunii au luat loc tovarășii: Petru Furdui, prim-secretar al Comitetului regional de partid, Dumitru Dejeu, președintele Comitetului Executiv al Sfatului popular regional, Carol Szabo, prim-secretar al Comitetului regio-

nal U.T.M., Sanda Ciuceanu, președinta Comitetului regional al femeilor, lt. col. Alexandru Roman, Lucreția Costa, președinta Gospodăriei agricole colective din satul Lăpușnic, raionul Ilia și Ioan Ocolisan, șeful producției de la atelierele C.F.R. Simeria.

Tov. Dumitru Dejeu a declarat deschisă sesiunea festivă a Sfatului popular regional închinată celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist.

A luat apoi cuvântul tov. Petru Furdui, care a făcut o amplă expunere asupra importanței zilei de 23 August, subliniind mărețele succese obținute de poporul muncitor din patria noastră sub conducerea partidului în cei 15 ani de la eliberarea patriei.

În expunerea sa tov. Petru Furdui a vorbit despre importanța zilei de 23 August, despre condițiile în care s-a înfăptuit insurecția armată, despre rolul Partidului Comunist Român în organizarea și înfăptuirea acestui măreț act revoluționar. De asemenea, vorbitorul a subliniat însemnătatea covârșitoare care a avut-o lupta poporului nostru împotriva fascismului, victoriile epocale ale Uniunii Sovietice împotriva coterpitorilor hitleriști.

S-au subliniat apoi acțiunile desfășurate de ostașii români sprijiniți de populația orașelor și satelor pentru dezarmarea coterpitorilor fasciști aflați pe teritoriul țării, faptul că încercarea fasciștilor de a opune rezistență a fost zădărnicită.

În lupta împotriva dușmanului comun — fascismul — s-a cimentat și mai mult frăția de arme româno-sovietică, prietenie care constituie o cheazăie a păcii și independenței naționale a României.

Insurecția armată victorioasă de la 23 August 1944, a descătușat forțele revoluționare ale poporului român și a trezit la luptă conștiința milioane de oameni ai muncii de la orașe și sate.

Prin lupta maselor conduse de partid — a spus vorbitorul — a fost adus la cirna țării la 6 martie 1945 primul guvern democratic în care clasa muncitoare detinea rolul conducător. Într-un termen istoric scurt oamenii muncii, sub conducerea partidului, au înlăturat definitiv de la putere clasele exploatare, au răsturnat monarhia și au pășit pe drumul construirii socialismului.

Clasa muncitoare în frunte cu partidul ei marxist-leninist și-a dovedit pe deplin capacitatea organizatorică și de conducere unind în jurul ei toate forțele patriotice ale poporului în lupta pentru răsturnarea orândurii capitaliste, pentru asigurarea dezvoltării României pe făgașul socialismului.

În continuare tov. Petru Furdui, a făcut un scurt bilanț asupra progreselor obținute în cei 15 ani de la eliberare în toate domeniile vieții politice, economice și socio-culturale de poporul nostru.

Trecând în revistă succesele remarcabile realizate de oamenii muncii în toate sectoarele de activitate din regiunea noastră printr-un cuvânt vorbitorul a spus:

Odată cu dezvoltarea și înflorirea întregii țări s-a dezvoltat și a înflorit pe calea socialistă și regiunea Hunedoara. Aur și cărbune, oțel și cocs, lemn și animale, grâu și porumb — iată nu mai ceteva din bogățiile care ilustrează tabloul minunat al economiei regiunii noastre.

Bogată și frumoasă a fost regiunea noastră și în trecut dar anii de înflorire pe care îi trăim astăzi nu i-a cunoscut niciodată pentru că pământul și fabricile erau în stăpânirea moșierilor și capitaliștilor care își însușeau rodul trudei muncitorilor și țărănilor.

Ne aducem aminte cum arăta județul Hunedoara pe timpul regimului burghezo-moșieresc: o așezare în care neștiința de carte făcea casă bună cu exploatarea crâcnă a muncitorilor și țărănilor de către capitaliști, moșieri și chiaburi, o regiune în care mizeria maselor de oameni ai muncii dănuia de veacuri, în care pușca jandarmului păzea raful bogătanilor. Că

amărăciune și ură, ce act de acuzare puternic îndreptat împotriva stăpînitorilor sîngerosi ai acelor vremuri sînt aceste versuri moșiei:

„Munții noștri aur poartă,
Noi cersim din poartă-n poartă...”

Adîncă mizerie în care se zăbeteau masele de muncitori și țărani săraci, era completată de lipsa de școli, de instituții culturale, de spitale și dispensare.

Au trecut 15 ani de cînd pe meleagurile regiunii noastre ca și pe meleagurile întregii patrii, au poposit zorile vieții noi, primăvara bucuriei și a fericirii. Imaginea vechii regiuni Hunedoara, a rămas doar în amintirea tristă a vremurilor pentru todeauna apuse. Regiunea Hunedoara din zilele noastre, renăscută și întinerită, se dezvoltă viguros transformîndu-se sub privirile noastre, devenind tot mai frumoasă și mai înfloritoare. Pe harta ei strălucesc, asemeni unor stele, noi uzine și fabrici, noi mine, noi orașe și centre muncitorești.

În anii puterii populare, regiunea noastră a devenit un puternic centru industrial al țării. În Valea Jiului, au fost deschise minele Vulcan, Lonea I și II, s-a deschis mina nouă de la Uricani. Munca minerilor a fost radical îmbunătățită. Pentru dezvoltarea și modernizarea minelor Văii Jiului, pentru mecanizarea principalelor lucrări de extracție, s-au investit în anii puterii populare aproape 2 miliarde de lei. Ca urmare a investițiilor mari, a muncii entuziaste a minerilor, a griji pe care o poartă zi de zi partidul și guvernul pentru munca și viața minerilor, producția de cărbune a sporit considerabil. Față de anul 1948, producția de cărbune în regiunea noastră a crescut mai bine de 2 ori.

Hunedoara, s-a transformat și ea devenind cel mai mare centru siderurgic al țării. În anii puterii populare s-au construit la Hunedoara două noi furnale de mare capacitate, au fost reconstruite și modernizate vechile furnale, s-au construit fabrica de aglomerare a minereurilor, o termocentrală electrică, uzina de cocs, noua oțelărie electrică, uriașa oțelărie Martin nouă, marele laminor bluming, laminorul de 650 m.m. Noile construcții ale Hunedoarei stîrnesc pe drept cuvînt mîndria constructorilor siderurgici și a tuturor cetățenilor regiunii noastre. Alături de Hunedoara un alt centru siderurgic Călanul, este în plină dezvoltare.

Dezvoltarea impetuoasă a siderurgiei hunedorene, a făcut să crească, de mai multe ori, producția principalelor produse siderurgice. Producția de oțel, de pildă, va fi în 1959 de 10,3 ori mai mare decît în 1948, producția de laminat de 13,2 ori iar producția de fontă de peste 8,4 ori.

În continuare tov. Petru Furdui a spus:

Planul de electrificare a țării, elaborat de partid, se înfăptuiește cu succes și în regiunea noastră. Producția de energie electrică a regiunii este în anul 1959 de 10 ori mai mare decît în 1948 și de mai bine de 20 ori mai mare decît în 1938.

Anii care au trecut de la eliberarea patriei au fost ani de victorii și în celelalte ramuri ale industriei regiunii noastre. Astfel, au fost lărgite și modernizate o seamă de fabrici din Alba Iulia, Orăștie, Sebeș. Au fost construite mai multe hotarii noi, s-a ridi-

cat la Simeria fabrica de industrializare a laptelui, au fost construite fabrici de piine în Hunedoara, Petroșani, Lupeni și Călan. A crescut de asemenea producția acestor unități. Pe ansamblu regiunii, s-a înregistrat o creștere a producției față de 1948, de 1.088 la sută la var, de 648 la sută la cărămizi de construcție, de 259 la sută la masă de lemn brut exploatată, de 238 la sută la fire de mătase artificială, de 386 la sută la tricotaje, de 268 la sută la încălțăminte din piele, de 378 la sută la piine, de 541 la sută la carne.

Vorbitorul a subliniat în continuare succesele obținute în domeniul transformării socialiste a agriculturii din regiunea noastră.

În expunere s-a arătat că regiunea Hunedoara era una dintre regiunile țării renunțate pentru starea de înapoiere socială și culturală. Regimul burghezo-moșieresc, care condamnase milioane de oameni la neștiință și ignoranță, la mizerie și exploatare crâcnă, a lăsat în regiunea noastră o moștenire de peste 100.000 analfabeți, sute de sate fără asistență medicală, multe centre muncitorești fără cele mai elementare dispensare și fără mijloace de culturalizare.

În anul 1938, în regiunea noastră existau doar 21 școli de 7 ani și 9 școli medii, frecventate de 5.525 elevi. De asemenea, în același an existau în regiune doar 11 spitale cu numai 619 paturi și un număr redus de medici. Deosebit de grea din acest punct de vedere era viața minerilor din Valea Jiului care aveau la dispoziție doar 2 spitale cu 130 paturi și 17 medici

Grija partidului pentru om și nevoile sale a dus și în regiunea noastră în anii puterii populare mari îmbunătățiri social-culturale. Între anii 1948 și 1958, s-au construit 113 școli noi de toate gradele, pentru care statul nostru a alocat din buget aproape 11.000.000 lei. De instruirea și educarea elevilor se îngrijesc astăzi circa 3.500 de cadre didactice, aproape de trei ori mai multe decît în 1948. Rușinoasa moștenire lăsată de burghezie în ce privește neștiința de carte a fost lichidată.

Pentru desăvîrșirea operei de culturalizare a masei de oameni ai muncii, în toate centrele muncitorești s-au construit cluburi, săli de teatru cinematografice, iar la sate cămine culturale. Avem în prezent în regiune 78 de cinematografe, 563 cămine culturale, peste 600 biblioteci sătești și sindicale, 5 case raionale de cultură, 4 teatre de stat. La căminele culturale și cluburile muncitorești își desfășoară activitatea peste 1.000 formații artistice de amatori cu peste 14.000 artiști amatori, oameni ai muncii talentați. La Petroșani a fost înființat un institut de mine într-un local construit în întregime din nou, unde învață să devină ingineri peste 1000 de studenți, fii ai oamenilor muncii.

Deosebit de mult s-a dezvoltat în acești ani de viață nouă și liberă asistența sanitară, condițiile sociale de trai în general. Pentru oamenii muncii siderurgici, mineri, constructori etc. s-au construit din fondurile statului peste 8.000 de apartamente în afară de blocurile pentru nefamilisti, în special la Uricani, Lupeni, Vulcan, Petroșani, Petrila, Hunedoara, Cugir, Gurabarza și

în alte centre muncitorești. Avem acum în regiune 17 spitale cu 3.316 paturi cu 679 medici și aproape 2.500 cadre sanitare cu studii medii.

Realizările obținute în dezvoltarea economiei și culturii și în ridicarea nivelului de trai însușesc pe oamenii muncii în luptă pentru a obține noi victorii pe calea construcției socialiste. Sub conducerea organizațiilor de partid, în toate minele, uzinele și fabricile, precum și pe ogoarele regiunii oamenii muncii obțin succese din ce în ce mai mari.

De la începutul anului și pînă la data de 20 august siderurgistii hunedoreni au produs peste plan 46.770 tone cocs, 15.582 tone fontă, 29.314 tone oțel și aproape 18.000 tone laminate. De asemenea au realizat economii față de prețul de cost planificat în valoare de aproape 24 milioane lei. În aceeași perioadă minierii Văii Jiului au extras peste plan 43.689 tone cărbune, iar minierii din Teliuc și Ghelar în primele 7 luni ale anului peste 13.500 tone de minereuri de fier.

În întîmpinarea zilei de 23 August, ca răspuns la noile măsuri luate de partid și guvern privind îmbunătățirea nivelului de trai, colectivele întreprinderilor din regiunea noastră și-au reînnoit angajamentele în întrecerea socialistă. Astfel, minierii Văii Jiului, s-au angajat să dea peste plan anul acesta 130.000 tone cărbune, să realizeze un randament de cel puțin una tonă pe post în medie pe bazin și să realizeze cel puțin 20.000.000 lei economii față de prețul de cost planificat. La fel, siderurgistii hunedoreni au hotărît să-și mărească angajamentele la 80.000 tone cocs, 27.000 tone fontă, 67.000 tone oțel și să realizeze pînă la sfîrșitul anului cel puțin 40.000.000 lei economii față de prețul de cost planificat. Angajamente frumoase și-au luat și minierii din Teliuc și Ghelar, metalurgistii din Cugir, constructorii, precum și celelalte întreprinderi din regiunea noastră. Aceste angajamente dovedesc înaltul patriotism de care sînt animați oamenii muncii din regiune, dorința lor fierbinte de a contribui cu toate forțele la marea operă de construire a socialismului.

Este deosebit de important faptul că în întrecerea socialistă, sub conducerea și din îndemnul comuniștilor, s-au născut inițiative valoroase. Întrecerea siderurgistilor hunedoreni cu cei din Reșița, avînd ca obiectiv sporirea indicilor de utilizare a agregatelor, reducerea prețului de cost și realizarea de economii, a și adus și aduce patriei însemnate cantități de metal peste plan. De asemenea, inițiativa minerilor de la Aninoasa, de a realiza o tonă de cărbune în plus de fiecare post pentru a contribui la atingerea randamentului de o tonă pe post în medie pe bazin, a cuprins majoritatea brigăzilor de mineri din sectorul carbonifer.

Din rîndul muncitorilor s-au ridicat numeroși fruntași care prin realizările lor remarcabile în producție fac cinste întregii regiuni. Brigăzi și echipe cum sînt cele conduse de oțelarul Alexandru Nojogan, furnalistul Alexandru Comșa, de minierii Pavel Bôvte și Enache Chiriță, de mecanicul de locomotivă Mihai Zamoniță din Simeria și alții — comuniști și oameni ai muncii fără de partid — au obținut succese deosebite care au contribuit la îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă de către colectivele din care fac parte. Recent, minierii Ioan Enăscău de la Teliuc și Aurel Cristea de la Aninoasa, îmbrățișînd inițiativa fruntașei sovietice Valentina Gaganova, au preluat conducerea unor brigăzi mai slabe. Rezultatele bune obținute de aceste bri-

găzi, de la preluarea lor de către fruntași, arată cît de prețioasă este această inițiativă, posibilitățile de ridicare a brigăzilor codase în rîndul celor fruntași.

Partidul cheamă oamenii muncii din industrie să desfășoare cu și mai multă hotărîre bătaia pentru creșterea neîncetată a productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, pentru realizarea de economii. El cheamă de asemenea oamenii muncii din agricultură să-și intensifice eforturile pentru creșterea producției la hectar, să dea produse agricole mai multe și mai ieftine.

★

În încheierea expunerii sale tov. Petru Furdui a spus:

Făcînd bilanțul celor 15 ani care au trecut de la eliberarea țării, oamenii muncii constată cu satisfacție că socialismul a cucerit poziții de neclintit în întreaga viață politică, economică, socială și culturală a țării.

Tovarăși.

În obținerea marilor realizări ale orîndurii noastre socialiste, un rol hotărîtor îl au ajutorul frățesc primit din partea Uniunii Sovietice, folosirea experienței P.C.U.S. cît și colaborarea cu celelalte țări socialiste.

Poporul român știe că are în popoarele familiei frățești a țărilor lagărului socialist, prieteni de nădejde pe care se poate bizui în orice împrejurări. De aceea el este ferm hotărît să-și aducă și în viitor contribuția sa la întărirea unității lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, cheazăie a consolidării și dezvoltării economiei fiecărui stat socialist și a apărării păcii în lume.

Uneltirile dușmanilor împotriva țărilor socialiste și a mișcării comuniste internaționale s-au sfîrșit și se vor sfîrșii și în viitor de unitatea de nezdruccinat a țărilor lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., de unitatea indestructibilă a partidelor comuniste și muncitorești din lumea întregă.

Preocupat de munca sa creatoare îndreptată spre dezvoltarea continuă a țării, poporul român este profund interesat în destinarea încordării internaționale, în asigurarea unei păci durabile în Europa și în întreaga lume. Împreună cu celelalte țări socialiste guvernul Republicii Populare Romîne militează pentru rezolvarea pe cale pașnică, prin tratative a tuturor problemelor internaționale litigioase, pronunțîndu-se cu fermitate pentru dezarmare, interzicerea experimentelor și folosirea armelor nucleare

Sprijinind permanent inițiativele menite să ducă la destinarea încordării internaționale, poporul nostru salută din toată înțimă schimbul de vizite N. S. Hrușciov — D. Eisenhower, exprîndu-și încrederea că aceste întîlniri vor contribui la înlăturarea dificultăților internaționale, la asigurarea păcii în lume.

La 15 ani de la eliberarea României de sub jugul fascist, poporul nostru se mîndrește cu succesele obținute, privește cu încredere viitorul. Din inițiativa partidului se elaborează în prezent o schiță — program de dezvoltare a economiei naționale pe următorii 15 ani. Prin îndeplinirea planului pe prima perioadă, 1960—1965, poporul nostru va termina în linii generale construcția socialistă, trecînd într-o nouă etapă, etapa desăvîrșirii construirii socialismului

Sub conducerea încercată a Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, poporul nostru își continuă neabătut drumul deschis de 23 August, fiind hotărît să obțină noi și mărețe succese în opera de construcție a socialismului și de apărare a păcii.

A 15-a aniversare a eliberării patriei

(Urmare din pag. 1-a)

Pe ruinele ei, harnicul și talentul nostru popor clădește cu deplin succes o Romînie înfloritoare, socialistă. Pretutindeni se înalță mărețele obiective ale cincinalelor, se schimbă fața patriei, înfloresc regiuni înainte sortite inapoierei. Înfrățind politica partidului de industrializare socialistă a țării, eroica noastră clasă muncitoare a făcut o puternică industrie grea, a creat industria constructoare de mașini, industria chimică, industria electrotehnică și multe alte ramuri economice noi. Furnalele și oțelăriile noi Hunedoare, cetatea luminii și energiei de la Bicaz, uzinele chimice din Borzești sau Năvodari, laminorul de la Roman, centralele electrice care împinzesc întreaga țară — iată doar cîteva din realizările cincinalelor construcției noastre socialiste.

Industria noastră înzestreață agricultura cu mașini și utilaje moderne. Unindu-și pămînturile în mari gospodării socialiste, țărănimea noastră muncitoare smulge holdelor an de an recolte tot mai bogate. Pășind pe calea agriculturii socialiste arătată de partid, țărănimea muncitoare schimbă fața satelor, își făurește o viață nouă, îmbelsugată.

Nu există domeniu de activitate care să nu înflorească sub soarele vieții noi, răsărit pe meleagurile patriei la 23 August 1944. Succesele obținute în dezvoltarea industriei și agriculturii au asigurat condițiile pentru creșterea substanțială a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Se construiesc an de an mii și mii de apartamente, dispunem de o largă rețea a comerțului de stat și cooperatist aprovizionată din abundență cu toate mărfurile necesare unui trai civilizat. Oamenii muncii simt astăzi că muncesc pentru ei, pentru propria lor bunăstare și nu pentru umflarea veniturilor unui pumn de exploatare. Cluburile muncitorești și căminele culturale, largă rețea de instituții de sănătate modern utilate, scolile de toate gradele care-și deschid larg porțile tuturor copiilor de vîrstă școlară, cultura și arta poporului nostru în plină înflorire — sînt fapte care arată cît de mari și profunde sînt transformările trăite de poporul nostru în cei cincisprezece ani care au trecut de la eliberare.

E greu, aproape imposibil să vorbești într-un spațiu restrîns despre marile victorii obținute de poporul nostru în anii de după 23 August. Oriunde pe întinsul patriei ele sînt evidente la tot pasul. Minerii Văii Jiului, a căror viață din trecut era o viață de rob, iar munca le era jefuită singeros de capitaliști, simt din plin bucuria vieții noi pe care o trăiesc. Pentru minerii Văii Jiului anii care au trecut de la elibera-

re au marcat un salt uriaș, de la analfabetism — la lumină, de la foamete — la belșug, de la sărăcie — la bunăstare. Munca de miner se bucură de o înaltă cinste. Marea grijă ce li se poartă de minerii aripi în munca lor grea pentru a smulge din adîncuri mereu mai mult cărbune — piinea industriei noastre socialiste.

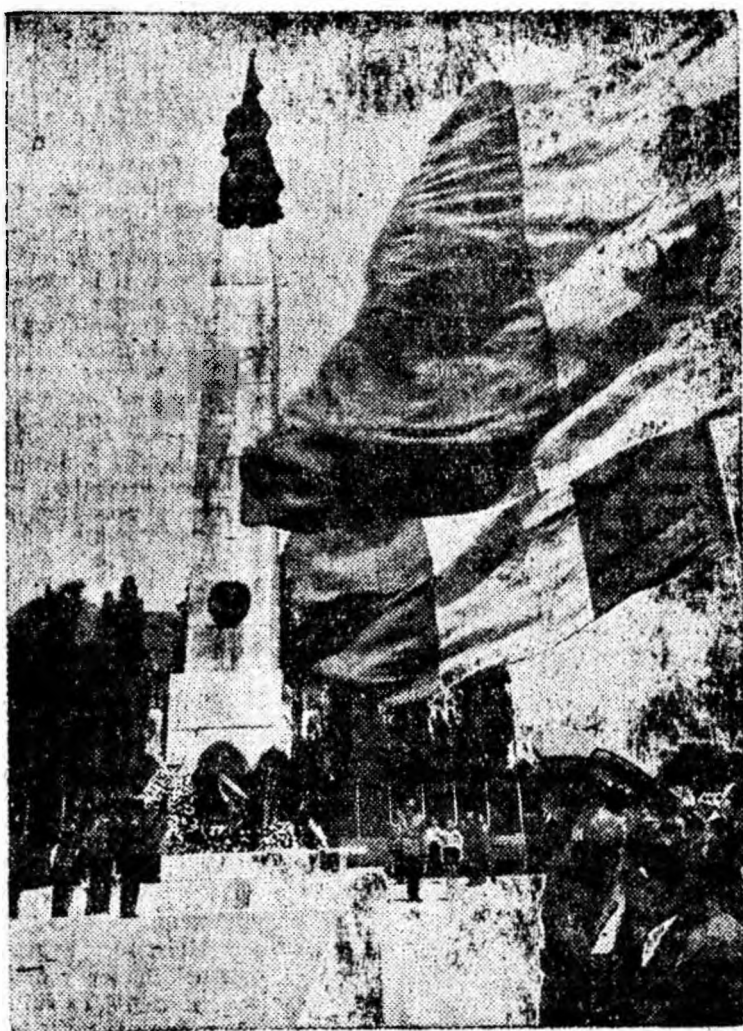
Grija partidului și guvernului pentru viața poporului e puternic oglîndită și de recentele măsuri luate în vederea creșterii bunăstării poporului. Mărirea cîștigurilor tuturor categoriilor de salariați, reducerea impozitelor, îmbunătățirea pensiilor, reducerea prețurilor de vînzare la un mare număr de sortimente de mărfuri, arată încăodată că în centrul atenției politicii partidului și guvernului stă omul muncitor și nevoile sale.

Victoriile de pînă acum dau poporului nostru o și mai puternică încredere în viitor. În prezent se întocmește o schiță program de dezvoltare a economiei naționale pe o perioadă de 15 ani. Prima etapă a acestui program va fi planul economic pe anii 1960—1965, prin a cărui înfrățire poporul nostru va ter-

mina în linii mari construirea socialismului, trecînd într-o nouă etapă — aceea a desăvîrșirii construcției socialiste.

În opera de construire a vieții noi poporul nostru a simțit în permanență ajutorul frățesc al poporului sovietic. Măreța sărbătoare de la 23 August prilejuește pentru întregul nostru popor o vie manifestare a dragostei fierbinții, a recunoștinței profunde față de Uniunea Sovietică, marea noastră prietenă și eliberatoare. Poporul nostru e mîndru că face parte din puternicul lagăr al țărilor socialiste, care în frunte cu Uniunea Sovietică promovează pe plan internațional o politică de apărare a păcii, de slăbire a încordării internaționale, de colaborare economică.

Pășind ferm înainte pe drumul luminos deschis la 23 August 1944, poporul nostru se avîntă sub conducerea partidului spre noi victorii în mărețea operă de înflorire a patriei, de construire a socialismului, și alături de popoarele frățesti ale celorlalte țări socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică își pune toate forțele în slujba progresului și apărării păcii în lume.

În semn de omagiu la Monumentul Eroilor Sovietici din Capitală.

MARIN MIHALACHE

ZBORUL ȘOIMULUI

— FRAGMENT —

...În dimineața aceea de februarie, cu mult înainte de a începe ziua, cam la ora cînd muncitorii se spală și se pregătesc să meargă la lucru, Constantin Godeanu stătea treaz în adăpostul său. În ajun ninsese protolii. Stratul de ontă se așezase gros pe crengile brazilor, formînd un decor fantastic.

Undeva, în dreapta, avusese loc se pare un atac, pentru că toate armele se porniseră dintr-o dată a trage de răsuna văile. Apoi tăcură tot așa cum au început. Rarele împușcături se topeau în aerul înghețat. Linistea nefirească era cînd și cînd spartă de grohăitului vreunui proiectil. După asta, totul devenea cum a fost. Și iară se întindea acea tăcere albă.

În adăpost se făcuse frig de-a binelea. Într-o firidă tremura luminată galbenă a unui opaiț, proiectînd pe pereți umbre uriașe, înfricoșătoare. Adăpostul — mai mult o groapă făcută în iugă de inamic sau de populația civilă adusă cu sîla de el. Înaintarea trupelor noastre nu le dăduse răgaz; abia o acoperiseră cu niște trunchiuri de brad, cu cetină și ceva pămînt. În loc de ușă agățaseră la intrare o foaie de cort. Cei alții soldați adormiseră

strînși unul în altul pentru a ieși mai cald. Sosirea mesei îi trezi. Încă somnoroși, căscînd, întinseră în tăcere gamelele spre cel care împărțea mîncarea. Pînă seara, cînd se va lăsa iară întunericul, nu vor mai primi nimic. Așa că totul trebuie mîncat acum. Cine știe dacă la masa următoare vor mai fi pe atîția...

Constantin Godeanu asculta pe gînduri îndepărtate rafale ale unei mitraliere. Cuprins de dragoste pentru ei, se uita la ceilalți ostași cum mîncă liniștiți, cu poftă, dar fără grabă, semînd mai mult unor gospodari ce se pregătesc de drum.

Cînd nu mai rămăsesse nimic pe fundul gamelelor, își aprinseră țigări, grijulii pentru fiecare fir de tutun. Ah, doamne, cu ce sete trăgeau tutumul pînă în adîncul pieptului, dîndu-i apoi drumul încet, încet, cu un lung oftat de ușurare, urmărind apoi cu ochii pierduți rotogoalele ce se ridicau alene spre acoperiș, umplînd în dată strîmtul adăpost.

Cînd și cînd, în jur gemeau înfundat proiectilele de artilerie. Muniții împărțiri le repetau de cîteva ori esoul. Printre brazi

piuiau arat gloanțele. Vreo creanță ruptă cădea pe zăpadă cu zgomot sec, abia auzit. Cîte un răpăit de mitralieră răsuna amplificat, prelungit, vînd prin văile prăpăstioase. Inima lui Godeanu tresărea dureros. Răpăitul mitralierelor îi aducea aminte de alte împușcături, dintr-o dimineață tristă și rece de iarnă, cu cer greu, de plumb. Închise ochii și prin fața i se perindară, ca într-un film, acele îndepărtate evenimente, de parcă s-ar fi petrecut în ajun...

...În timpul nopții, conducătorii muncitorilor fuseseră arestați. Numai decît vestea se răspîndise prin toate secțiile. Lăsînd deoparte lucrul, muncitorii se adunau grupuri, grupuri. Asta era prea din cale afară: își băteau joc de ei; vor declara numai decît grevă.

Și de peste tot începură a bate repetat cu ciocanele în tampoane, semnalul încetării lucrului. Spărgînd liniștea dimineții aceleia georoase, sirena atelierelor sună prelung și puternic. Urletul ei ascuțit, răscolitor ca o tînguire, nu se mîna de fel cu șuieratul cunoscut de fiece zi. Mii de muncitori se adunară în curte. Sirena suna mereu, cumplit, cu încăpăținare, gemînd ca o vită injunghetă. După

FII MINERILOR

Într-un dosar prăfuit, înnegrit de vreme, se poate citi o întâmplare care astăzi capătă o semnificație adîncă. O întâmplare de pe vremea cînd Valea Jiului era cunoscută sub numele de valea plîngerii, cînd minele erau stăpînite de capitaliști, iar viața minerilor roasă de boli, accidente, de sărăcie fără margini. Era dimineață, o dimineață răcoroasă, așa cum sînt ele în asezările de munte. O gospodină ieși pe una din ulițele Petriței și se îndreptă spre un cuptor, să aprindă focul pentru copleșul pîinii. Fumul învălui cuptorul și cînd vru să pună lemne, să întetească focul, gospodina rămase împietrită de spaimă: din cuptor se azeau țipete. Tipete de spaimă... Doi copii, trecînd peste plîștirea focului abia aprins, își nîră afară...

Erau doi copii vagabonzi. Doi copii de miner din Vulcan. Tatăl lor, aruncat pe drumuri, șomer, plecase cine știe unde după lucru, să le aducă pîine. Copiii n-au putut aștepta prea mult: foamea i-a împins pe drumuri. Noaptea i-a prins în Petrița, pe ulița aceea sărăcăcioasă și unde puteau găsi un cuișuc mai bun decît în cenușa caldă a cuptorului?

Erau doar doi dintre copiii minerilor. Doi dintre cei împinși de mizeria neagră ce bîntuia pe aceste meleaguri să cersească. Doi dintre aceia care nu avuseseră norocul să fie primiți la mină ca zăibări încă de la vîrsta de 10 ani, să scoată cu brațul lor plîpînd de copil cărbune pentru îmbuibarea capitaliștilor. Căci școlile, dreptul la copilărie, la joacă, dreptul de a învăța, dreptul de a privi lumea cu fața senină, lipsită de griji, le era răpit copiilor de minerii.

★

Blai Traian rămăsese și el pe atunci, pe drumuri. Mina Vulcan fusese închisă, iar el era unul din miile de șomeri aruncați pe drumuri. Pe atunci copilul lui, Traian, n-avea decît 4 ani. Copilăria lui nu se deosebeste de cea a celorlalți fii ai minerilor. De bine, de rău, a crescut, a intrat la mină și așa și-a început viața...

Dar, în această viață a intervenit o schimbare. Schimbarea pe care 23 August a determinat-o în viața întregii Văi, în viața tuturor celor care muncesc...

Fiul minerului a fost trimis la facultatea muncitorească, iar de acolo la Institutul de mine. De vrei să știi ce e astăzi fiul

minerului Blai, trebuie neapărat să-l cauți la mina Vulcan. E inginer, mecanic și el în mina unde pe vremuri tatăl lui fusese aruncat pe drumuri de foștii stăpîni. Tot aici, la Vulcan lucrează Fodor Arcadie. A început-o ca și tatăl său: vagonetar, apoi ajutor miner, miner. Apoi institutul, și astăzi, fiul minerului, el însuși fost miner, e inginer, șef al minei...

Dacă ar trebui să facem cunoștință cu alți fii de minerii a căror viață a avut același curs ca și cea a lui Blai sau Fodor, ne-ar trebui multă vreme. Ar trebui să facem un lung popas la Lupeni. Aici lucrează ca inginerii feciorii minerilor Furnea Simion, Husti Ștefan. Dacă l-am întreba de feciorii săi pe bătrînul miner Farcaș Mihai, el ar avea ce povesti. Unul dintre ei, Mihai, e profesor la Cluj. Iosif e inginer la mină, iar feciorul cel mic — agronom. Tot la Lupeni, printre cei care se îngrijesc de sănătatea minerilor se numără și medicul Bodi Adrian. Tatăl lui e un vechi muncitor al minei. Fiica aceleiași muncitor, Bodi Iuliana e învățătoare. Să fii dascăl, să înveți copiii carte nu-i lucru puțin, dar ea se simte atrasă de muzică. A urmat școala populară de artă, iar acum se pregătește pentru conservator. La Uricani o putem întîlni pe fiica minerului Hotea de la Aninoasa. Munceste acolo ca învățătoare.

Dar cîți fii de minerii muncesc învățînd de la părinții lor meseria de miner. Munca de miner se bucură azi de o înaltă prețuire, e așezată la loc de mare cinste. Tinerii noștri minerii simt acest lucru și nu întâmplător zeci și zeci de bîrăzi utemiste sînt în primele rînduri ale întrecerii socialiste!

Să ne gîndim la zecile de scoli elementare, la liceele din Petroșani, Lupeni sau Lonea, la școlile profesionale. Li întîlnim aici tot pe fiii minerilor. Ce vor fi ei nu peste mulți ani?

E greu de spus. Chiar foarte greu, căci acestor tineri le sînt deschise larg toate porțile; prin muncă și învățatură ei își pot împlini cele mai îndrăznețe visuri!

★

Minerii și fiii lor. Două generații, două vieți. Două vieți, care una pusă alături de cealaltă, oglîndesc cu atîta vigoare, cu atîta forță ce a însemnat 23 August pentru cei ce muncesc din patria noastră.

B. IONESCU

o pauză, uriașul ei țîpăt începu din nou, ca un răcnet supraomnesc.

Calea Griviței se umplu îndată de lume. Se simțea în aer ceva deosebit, prevestitor. Niciodată doar nu sunase sirena atît de dureros. Se porniră a bate și clopotele bisericii Sf. Gheorghe de peste drum. De undeva, de la depou, locomotivele dădeau și ele semnale scurte, repetate.

În oraș începură să zburnie telefoanele:

— Ce e? Ce s-a întîmplat? Întreba cu glasuri gîtuite de spaimă cei ce trăiau din truda altora. Sirena le tulburase somnul dulce de dimineață.

— S-au răscolit muncitorii, răspundeau alții plini de teamă.

Și panica îl cuprîndea pe boieri. Trăgeau stururile la ferestre, încuiiau cu grijă ușile grele de fier sau de stejar, și se virau prin unghere, să nu mai audă acel vaiet metalic, înfrîntor, care pătrundea în toate casele, pînă la barierele orașului, stăpînînd totul, răscolînd conștiințele. Dar oriunde se ascundeau, nu puteau să scape de urletul nepotolit al sirenei care vîia mereu deasupra Bucureștiului.

De cîteva ori, polițiștii încercaseră să împingă în lături valul mulțimii, lovînd brutal în stînga și în dreapta cu bastoanele de cauciuc. De peste tot izbucniră huldufeli. Îndrjite, femeile arun-

cau spre ei cu înverșunare bulgări de gheață, cărămizi, pietre smulse din caldarîm pe care le stringeau grămizi. Mulțimea înfuriată răsturna și cîteva camioane care-i aduceau pe gardieni.

Seara, infanteriștii au fost retrași. Nu prea se arătasera grabnici să intervină împotriva muncitorilor. Priveau în tăcere, pasivi, îngîndurați. Au fost aduse trupe proaspete de jandarmi, de grăniceri. Li s-a împărțit rachiu. Se instalaseră reflectoare. Calea Griviței părea un oraș asediat.

În stradă, cu tot gerul cîinesc, oamenii așteptau răbdători. Vroiau să știe, să vadă ce se va întîmpla cu greviștii, cu frații, cu soții, cu tovarășii lor. Răsunau împușcături răzlete. Cei din afara atelierelor fură împărții în grupuri mici, împinși pe străzile laterale. Aveau loc neconținut ares-tări.

La un semn, răsună ordinul de deschidere a focului. Impușcături, garduri dălmate, rafale de mitralieră. Apoi tipete și vaiete. Cu baioneta la armă, ca la un asalt pe cîmpul de bătălie, jandarmii înaintau călcînd peste morți, peste răniți, prin bălți de sînge.

Amintiriile îi răscoliseră sufletul. Ochi săr negri ardeau ca și flacăra. Ghemuții în jurul său, pandurii așteptau tăcuți. Nu le vedea bine fețele, dar ghicea că se gîndesc acasă. Totdeauna în-

DIN EVENIMENTELE EXTERNE LA ORDINEA ZILEI

Manifestări consacrate celei de a 15-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist

R. P. BULGARIA

SOFIA (Agerpres). B.T.A. transmite:

In seara de 19 august a avut loc în orașul Stara Zagora, o adunare festivă consacrată celei de a 15-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist. M. Ivanov, secretar al Consiliului popular regional din Stara Zagora a vorbit despre succesele oamenilor muncii români în construirea socialismului.

Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Române la Sofia, Mihail Roșianu a salutat pe locuitorii orașului Stara Zagora și a mulțumit pentru interesul și atenția pe care aceștia le acordă poporului român, succesorul sale în construirea socialismului.

La reuniunea oamenilor muncii de la Mihailovgrad, închinată prieteniei bulgaro-române a luat cuvântul Vasile Hristu. El a arătat că vechea prietenie dintre cele două popoare contribuie și în prezent la promovarea cauzei transformării Balcanilor într-o zonă a păcii.

Adunări consacrate aniversării eliberării României au avut loc și în alte localități din Bulgaria.

R. CEHOSLOVACIA

PRAGA. Corespondentul Agerpres transmite:

In mai multe localități din Slovacia s-au desfășurat importante manifestări consacrate aniversării a 15 ani de la eliberarea României de sub jugul fascist, cea mai mare sărbătoare a poporului român.

La Dubnica, localitate slovacă eliberată în 1945 de sub ocupația hitleristă de către unități românești, a avut loc o mare adunare solemnă prilejuită de punerea pietrei fundamentale a monumentului închinat eroilor români căzuți pentru eliberarea Cehoslovaciei. Această mani-

festate este cea mai importantă din cadrul „săptămânii prieteniei româno-cehoslovace” organizată la Dubnica din inițiativa Comitetului slav și a Comitetului național local. La solemnitatea desfășurată la Dubnica au luat cuvântul consilierul ambasadei R. P. Române I. Birzu și președintele Comitetului național din Dubnica, Jan Krchnovy. In cuvântul său Jan Krchnovy a subliniat faptul că prietenia tradițională româno-cehoslovacă a fost cimentată pe veci de sângele vărsat în comun de fiii țărilor noastre în lupta pentru eliberarea de sub jugul fascist. Manifestația s-a terminat cu un program artistic.

La Piestany, a avut loc solemnitatea depunerii de coroane la monumentul eroilor români care au căzut pentru eliberarea acestui oraș. Reprezentantul corpului imputerniciților al Slovaciei, Marcelly, a evocat faptele vitejești ale ostașilor români care împreună cu armata sovietică și patrioții cehoslovaci au luptat eroic pentru eliberarea Cehoslovaciei de sub jugul fascist.

R. P. ALBANIA

TIRANA (Agerpres).

In cinstea celei de-a 15-a aniversări a eliberării României, în numeroase localități și întreprinderi din Albania au loc adunări. La întreprinderea industrială de produse farmaceutice din Tirana a luat cuvântul la o astfel de adunare Dr. Koli Gadi, care a studiat în România. El a vorbit muncitorilor despre progresele realizate de poporul român, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în perioada celor 15 ani de la eliberare și despre eforturile depuse de guvernul român pentru întărirea păcii în Balcani. Cei prezenți la adunare au trimis o scrisoare de felicitări colectivului fabricii de medicamente nr. 3 din București.

La adunările care au avut loc cu aceiași prilej la fabricile de încălziminte din Tirana și Korcea a fost prezent și Gheorghe Velcescu, ambasadorul R. P. Române la Tirana. Cu această ocazie el a predat o mie de cărți românești pentru biblioteca orașului Korcea.

R. P. CHINEZA

PEKIN (Agerpres). — China Nouă anunță:

Cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a eliberării României, la Pekin a avut loc în dimineața zilei de 20 august vernisajul expoziției de fotografii: „Realizările R. P. Române în opera de construire a socialismului”.

Expoziția, care va fi deschisă două săptămâni, demonstrează progresul rapid al României în anii puterii populare.

Hărți, grafice și fotografii oglindesc progresele poporului român în domeniul economiei, educației, culturii, științei și artei.

Nava sovietică antimagnetică „Zarea” a plecat într-o expediție științifică

ODESA 21 (Agerpres). TASS anunță:

In după-amiaza zilei de 20 august a ieșit în larg nava antimagnetică „Zarea” a Institutului pentru studiarea magnetismului terestru, ionosferei și răspândirii undelor radio al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Nava antimagnetică „Zarea” este singura navă de acest fel din lume. Principalul scop al expediției aflate la bordul navei este de a culege datele necesare pentru determinarea poziției ecuatorului magnetic în Oceanul Indian și în partea occidentală a Oceanului Pacific, precum și de a preciza regiunea valorii maxime a orizontalei componente a câmpului magnetic al pământului. Expediția a fost or-

Pentru extinderea legăturilor comerciale între U.R.S.S. și S.U.A.

MOSCOVA 21 (Agerpres) — TASS anunță:

La Moscova se află un grup de oameni de afaceri americani reprezentând diferite societăți din Statele Unite. Din grup fac parte 62 de directori și reprezentanți ai consiliilor unor societăți constructoare de mașini, de avioane etc. din diferite state ale S.U.A. De 5 zile grupul vizitează Moscova. La 20 august a avut loc prima întâlnire a reprezentanților cercurilor de afaceri din America cu conducătorii organizațiilor sovietice de export-import. Americanii s-au interesat de posibilitățile de stabilire a unor legături comerciale și de extindere a comerțului între Uniunea Sovietică și S.U.A.

Cu prilejul întâlnirii Linn Bollinger, directorul unei societăți de avioane din Boston, a declarat: „Schimburile comerciale dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite pot contribui în mare măsură la îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre”.

Am venit la Moscova, o spus Galvin Zer, directorul societății

„Dave Electric Company”, pentru a stabili contacte de afaceri c organizațiile sovietice de comer exterior. Conducătorul firme „Ochard Paper Company”, Robert Ochard, s-a interesat de posibilitatea de a achiziționa material lemnos din Uniunea Sovietică. El s-a interesat de prețurile materialului lemnos și de posibilitățile de export ale U.R.S.S.

Bernard Berlin, reprezentant al societății „Heinemann Electric Company”, a venit la Moscova pentru a se interesa de perspectivele exportului de utilaj electric american în Uniunea Sovietică.

Oamenii de afaceri americani vor rămâne în Uniunea Sovietică încă două săptămâni și vor vizita orașele Kiev, Harkov, Soci, Stalingrad, Leningrad.

Opinia publică din Libia cere lichidarea bazelor americane

TRIPOLI 21 (Agerpres). — TASS anunță:

Opinia publică din Libia cere lichidarea bazei forțelor militare aeriene americane de la Wilus Field creată acolo din 1954 potrivit acordului libiano-american. După cum se știe, recent în apropierea acestei baze un avion american s-a prăbușit asupra unor locuințe provocând numeroase victime.

Ziarul „Amal” scrie: „Am devenit victimele acordului din 1954. Afta timp cât pe teritoriul nostru vor exista baze străine ni se vor impune sacrificii... In cazul izbucnirii unui conflict militar, populația din Tripoli și din alte regiuni, va plăti scump pentru greșelile trecutului”.

„Izolarea diplomatică” — un articol din „Le Monde”

PARIS 21 (Agerpres). Ziarul „Le Monde” subliniază într-un articol intitulat „Izolarea diplomatică” că „în ultimul timp politica Franței este criticată de aproape întreaga presă occidentală. Această critică a atins asemenea proporții și o asemenea asprime încât astăzi poate vorbi, fără exagerare, existența unei crize în relațiile dintre Franța și aliații săi, sau de o neîncredere a acestora din urmă în concepțiile politice ale Franței”. Dorința Franței de a poseda arma nucleară și de a efectua explozii cu bomba sa în Sahara, precum și politica sa în Algeria, continuă ziarul, înrăutățesc relațiile dintre occident și toate țările din Africa și Asia.

Noi ecouri internaționale în legătură cu apropiatul schimb de vizite

N. S. Hrușciov — D. Eisenhower

R. D. GERMANIA

BERLIN 21 (Agerpres).

La 19 august a avut loc la Berlin o ședință a Prezidiului conducerii partidului democrat țărănesc din Germania, la care au fost discutate noile sarcini ale partidului în domeniul pregătirii în vederea celei de a 10-a aniversări a R. D. Germaniei. In ședință, președintele partidului, E. Goldensaum, a prezentat un raport.

Vorbind despre importanța apropiatului schimb de vizite între N. S. Hrușciov și D. Eisenhower, E. Goldensaum a declarat că vizita lui N. S. Hrușciov în S.U.A. și a lui Eisenhower în Uniunea Sovietică pot duce la o schimbare a relațiilor dintre state. In urma schimbului de vizite poate fi deschisă calea spre o conferință la nivel înalt, precum și spre conferința de pace în cadrul căreia va fi discutat Tratatul de pace cu Germania.

INDONEZIA

DJAKARTA 21 (Agerpres). Cercuri largi ale opiniei publice din Indonezia salută a-

propriatului schimb de vizite dintre șefii guvernelor U.R.S.S. și S.U.A.

La 20 august Comitetul național al partizanilor păcii din Indonezia a dat publicității o declarație în care își exprimă speranța că întâlnirile dintre conducătorii celor două mari puteri vor fi de bun augur pentru convocarea conferinței la nivel înalt, pentru realizarea unui acord cu privire la instaurarea unei păci trainice.

ELVEȚIA

GENEVA 21 (Agerpres).

Săptămânalul elvețian „Construire” a publicat un articol în care salută apropiatul schimb de vizite între N. S. Hrușciov și D. Eisenhower. „Apropiatul dialog între S.U.A. și Rusia, scrie „Construire”, va fi înscris în istorie ca unul din cele mai importante evenimente.

„A fost făcut primul pas pe calea spre consolidarea păcii”, scrie în continuare revista. Să urăm ca și ceilalți să urmeze acest exemplu pentru ca speranțele care au cuprins întreaga lume să se îndeplinească”.

Teroare sîngeroasă în Vietnamul de sud

HANOI 21 (Agerpres) TASS anunță:

In Vietnamul de sud se desfășoară o campanie de teroare împotriva foștilor participanți la mișcarea de rezistență și a tuturor patrioților din Vietnamul de sud. După cum relatează ziarul „Nhan Dan”, prin cruzimea lor crimele barbare săvârșite de clica lui Ngo Dinh Diem pot fi compa-

rate numai cu crimele fascistilor hitleristi. Au loc execuții în masă, patrioții sînt trași pe roată sau ghilotinați.

Fărădelegile nemăintîlnite săvârșite împotriva patrioților din Vietnamul de sud de conducătorii din Vietnamul de sud, subliniază ziarul, provoacă un puternic val de mînie și de revoltă în întreg Vietnamul.

R. F. G. refuză să plătească despăgubiri foștilor deportați francezi

PARIS 21 (Agerpres)

Intre Franța și Republica Federală Germană s-au ivit neînțelegeri cu privire la despăgubirile pe care trebuie să le plătească guvernul R.F.G. foștilor deportați francezi în lagărele naziste. Diferențul a fost cauzat de refuzul guvernului R.F. Germane de a plăti despăgubiri foștilor membri ai rezistenței, precum și ostatecilor deportați în lagărele germane pe motiv că aceștia nu se încadrează în categoria persoanelor internate „din motive politice, rasiale sau religioase”.

De asemenea, guvernul R. F. Germane refuză să plătească des-

spăgubiri familiilor acelor deportați care au decedat între timp. Guvernul francez a cerut ca aceste despăgubiri să fie atribuite tuturor victimelor lagărelor de concentrare naziste, indiferent de motivele pentru care au fost internate.

In urma refuzului guvernului R. F. Germane de a lua în considerare cererile părții franceze, tratativele franco-vest-germane în această problemă au fost întrerupte.

PROGRAM DE RADIO

23 August

PROGRAMUL I. 8,00 Transmisie de la parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală în cinstea zilei de 23 August, 14,00 Cîntece din folclorul nou și jocuri populare românești, 15,00 București și Moscova cîntate de compozitori români și sovietici, 16,00 Concert de muzică populară românească, 16,43 Marea prietenie slăvită în cîntec și vers, 17,13 Concert festiv de muzică românească, 18,00 Radioreportaj: Marea sărbătoare, 18,30 Melodii de muzică ușoară românească îndrăgite în cei 15 ani de la eliberare, 19,05 Drumeții veseli cu tema: „Frumoasă ești patria mea!”, 20,15 Maestrul cîntecului popular românesc, 21,10 Muzică de dans, 22,00 Radiojurnal și buletin meteorologic, 22,30 Muzică de dans. PROGRAMUL II. 14,30 Hai să-ntindem hora mare, că e zi de sărbătoare, 15,30 Muzică ușoară, 16,00 Vorbește Moscova! 16,45 Răsună cînte-

cul și jocul pe întinsul patriei, 17,45 Muzică ușoară interpretată de soliști și formații românești și sovietice, 18,45 Soliști de frunte ai scenei românești de operă, 19,30 Mari orchestre de muzică populară românească, 20,15 Măreț pămînt al patriei iubite — montaj muzical-literar, 20,55 Muzică ușoară românească, 21,15 „Cîntarea României”: Poezii cîntă patria noastră înfloritoare, 21,45 Muzică de dans.

CINEMATOGRAFE

PETROȘANI — 7 NOIEMBRIE: Fatima; AL. SAHIA: Oleko Dundici; LONEA: Omul meu drag; PETRILA: Paginile trecutului; ANINOASA: O slujbă importantă; VULCAN: Orașul liber; LUPENI: Lupta nu s-a sfîrșit încă; BĂRBĂTENI: Locul acțiunii — Berlin; URLCANI: Răsfățatul.